

Лувър: Лувъра или Лувърът

Много обсъжданите през последните дни примерни тестове за учениците, кандидатстващи след 7. клас, станаха повод мнозина да ми се обадят по телефона с въпроса по какъв начин трябва да се пише името на парижкия музей **Лувър** и дали трябва то да се употребява с пълен или непълен член в зависимост от ролята, която изпълнява в изречението.

Очевидно основната причина за тези въпроси се дължи на това, че хората помнят препоръката, имената на някои географски обекти (най-често местности) да се употребяват винаги с непълен член, като по този начин напомнят начина на оформяне на прозвищата на лицата у нас, каквито са **Апостола, Майстора, Слона, Щастливеца**, както и всички новопоявили се в последните години прякори като **Доктора, Руснака, Самоковеца**.

При географските имена ще припомня, че изискването важи за случаи като **Бунарджика, Джендема, Етъра, Кайлъка, Леденика, Превала, Предела, Шилигарника, Юндола** и др. Това замразяване на формата, която за тях е и основна, е станало в речта ни отдавна и никой днес няма да си помисли да ги употреби с пълен член, когато изпълняват ролята на подлог в изречението. Стига се дори до куриоза понякога хората да си помислят, че онова **а** (или **я**) в края е сигнал, че имената са от женски род, и съвсем да не осъзнаят, че то е натоварено с определена граматическа функция.

За разлика от споменатите географски обекти **Лувърът** се числи към друга голяма група собствени имена на (обикновено чужди) културни и исторически обекти, към която се отнасят и атинските **Акропол** и **Партенон**, и петербургският **Ермитаж**, и римският **Колизеум**, и виенският **Пратер**, и лондонският **Тауър**, и дрезденският **Цвингер**, и още много други. Подобно на географските обекти и те се пишат с главна буква в началото, но иначе основната им форма не е членувана и така ще ги откриете включени в енциклопедии, географски и туристически справочници – **Акропол**, а не **Акропола, Партенон**, а не **Партенона, Ермитаж**, а не **Ермитажа, Колизеум**, а не **Колизеума, Пратер**, а не **Пратера, Тауър**, а не **Тауера, Цвингер**, а не **Цвингера**. В изреченията тези имена се държат като останалите, обикновени съществителни и поради тази причина избират пълен или непълен член в зависимост от това, дали са подлог или не в изречението.

Колебанието при употребата точно на тези имена идва от факта, че в различните правописни и граматически справочници досега не е обръщано специално внимание на цялата група, която образуват, именно защото по поведение не се отличават от останалите съществителни имена в езика ни. Тъкмо заради това аз си позволявам да насоча вниманието ви към тях, за да няма и в бъдеще колебание при употребата им в речта ни.

Впрочем, ще припомня, че по подобен начин се държат и някои собствени географски имена в езика ни, каквито са имената на реките **Дунав, Искър, Вардар**, срещани като **Дунава** и **Дунавът, Искъра** и **Искърът, Вардара** и **Вардарът**, или на **Стара планина**, употребявано и като **Балкана**, и като **Балканът**.